

TOTĀ•LNĀ• KRACH OSOBNOSTI?

PondĀ•lĀ•, 17 kvĀ•ten 2010

Mám nesmírnĀ• rád jaro. Ani ne tak z náboĀ•enských nebo symbolických dĀ•vodĀ•, ale hlavnĀ• z estetických a v zásadĀ• také praktických. Jaro je pro mne ohromný zázrak. S údivem a zaujetím kaĀ•dý rok pozoruji poupátka a svĀ•tlezelené kĀ•ehké lísteĀ•ky stromĀ•.

Dá se uĀ• sedĀ•t venku a nechat se prohĀ•vat paprsky slunce, zavĀ•tít na chvílku oĀ•i a poslouchat štĀ•betá ne úplnĀ• bez lítosti nad tím, Ā•im Ā•lovĀ•k musel v zimĀ• procházet. Potom zaĀ•nou pozvolna stromy košatĀ•t a z poup jsou kvĀ•ty. Tento neomylnĀ• se opakující jev pokládám za jeden z nejradostnĀ•jších záĀ•itkĀ• mého Ā•ivota. Je tedy skoro ironické, Ā•e vše to, co se mi pĀ•ihodilo, se udĀ•lo v tomto období - aĀ•koliv bych mĀ•l být rád, Ā•e se to nestal zimĀ•. Po pĀ•tadvaceti letech úspĀ•né praxe jako právník jsem se zrovna v takovou dobu ocitl na laviĀ•ce místního parku jako bezdomovec. Já, který stĀ•l pĀ•ed soudci a snaĀ•il se snĀ•it pojišĀ•ovným poplatky za škody na minimum, já, který pĀ•ipravoval soudní procesy, já, který vĀ•dy našel cestu jak vyhrát, jsem bez adresy a bez jakékoliv stopy nĀ•Ā•eho, co bych mohl nazývat sebou.

Svému vzhledu uĀ• také nerozumím. Já, kterému viselo ve skĀ•ín patnáct oblekĀ• z nejlepších materiálĀ•, já, který mĀ•l na míru ušité košile. posílané z Londýna expresními zásilkami, já, který by nikdy nenesl nic jiného neĀ• hedvábné kravaty, sedím na laviĀ•ce v texaskách a vetché kostkované košili, kterou jsem našel v útulku ve skĀ•íní darĀ• obnošeného šatstva.

Boty také patĀ•ily nĀ•komu jinému, jsou mi malé a dĀ•lají mi puchýĀ•me. Místo peĀ•livĀ• ostĀ•íhaných krátkých vlasĀ• mám neupravené mastné nudle a obliĀ•ej je celý zarostlý.

Svým zpĀ•sobem mi ale moje drastická fyzická promĀ•na vyhovuje. Je pĀ•imĀ•Ā•enĀ• mé Ā•ivotní situaci. A také mne v tomto stavu nikdo nepozná. Pochybuji, Ā•e bych byl schopen uvolnĀ•nĀ• lelkovat na laviĀ•ce veĀ•ejného parku vedle malé sklenĀ•né botanické zahrady (kam se chodím schovávat pĀ•ed deštĀ•m) ve svĀ•m estherhazy obleku a popelínovém dlouhém montgomeráku, kdybych mĀ•l vedle sebe drĀ•ný koĀ•árek plný Ā•erných igeltek, obsahujících mĀ•j všechen majetek. Moje oblíbená deset let stará koĀ•ená aktovka zĀ•stala hluboko na dnĀ• mé minulosti.

Jako první se dostal pud sebezáchovy. AĀ•koliv jsem ztratil adresu a tím pádem vlastnĀ• skoro celou úĀ•ední totoĀ•nost, a aĀ•koliv mi zbylo prázdné bankovní konto, které se bude brzo zavírat pro nedostatek Ā•innosti, moje myšlení se podobalo mentalitĀ•, kterou bych mĀ•l. kdybych zahajoval nový pĀ•ípad - ujmou se poĀ•áteĀ•ních fází. ZaĀ•al jsem hledat pĀ•ístĀ•eší. Je pravda, Ā•e v minulosti bych po zaparkování svého BMW tu a pĀ•ekroĀ•il spícího bezdomovce nebo nĀ•jakého, co sedĀ•l ve výklenku domu a prázdným pohledem na mne zíral po únorové noci strávené na kamenné dlaĀ•bĀ•, ale celkem jsem je nikdy nevnímá a rozhodnĀ• jsem nad nimi nepĀ•emýšlel.

VĀ•Ā•ím, Ā•e kaĀ•dý je svého štĀ•stí strĀ•jcem. Dostal jsem pĀ•ístĀ•eší v jednom útulku pro muĀ•e. Mohu Ā•íci, Ā•e byl vlastnĀ• stejný jako kaĀ•dý jiný útulek pro mĀ•Ā•e. MĀ•l jsem dva kufry šatstva, ale vše pĀ•es noc ukradli. Nemohu Ā•íci, Ā•e jsem byl pĀ•ekvapen. Ráno nás vzbudí v 6 hodin a nechají umýt ve velkých koupelnách pak nám dají snídaní. Poté musíme na celý den odejít a vrátit se na veĀ•eĀ•mi. která je v 6 veĀ•er. Mezi tím ale mohu navštivit kterýkoliv denní útulek a dostat obĀ•d.

Všech svých sousedĀ• se bojím a myslím, Ā•e je proĀ•. KaĀ•hlídá svazeĀ•ky svého majetku a pĀ•ivazuje je na noc k posteli. NĀ•kterým pĀ•inĀ•ejí prášky, nĀ•kteĀ•mí kĀ•o Pánu JeĀ•iši, a nĀ•kteĀ•mí do nekoneĀ•na opakují úseky z bible, Ā•asto o spasení. Je tam i pár tichých, moĀ•ná mezi nimi je nĀ•kdo jako já. Ale oslovit nĀ•koho - to mĀ•Ā•e znamenat nesrozumitelnou odpověĀ•, nebo si Ā•íkat o výprask. Velmi si pĀ•ál chodit do nedaleké ústĀ•ední knihovny, která byla velká a celkem nová. První den jsem vešel do knihovny a zapomĀ•l, Ā•e nemám na sobĀ• jeden ze svých oblekĀ•. MĀ•j drĀ•ný vozíĀ•ek byl ponechán v úschovnĀ• v útulku, a v kapse páchnoucí bundy jsem tiskl jeden vzácný dokument mé dĀ•ivĀ•jší existence, svoji ID kartu do knihovny, i kdyĀ• uĀ• v zásadĀ• neplatila, vzhledem k té ztrátĀ• adresy. Ale nešel jsem si vypĀ•jĀ•it knihy. Šel jsem se schovat a strávit Ā•as, neĀ• se budu moci zase vrátit. Byl jsem oholený a doufal tedy, Ā•e mne pustí dovnitĀ•.

H Pepa mne ale hned poznal: "Ale pane Plachý, to je nadĀ•lení, uĀ• jsem vás tak dlouho nevidĀ•l. Jdete do pátého se podívat na „Právo Dnes"? Ocenil jsem, Ā•e nereaguje na mĀ•j zjev. "Ano Pepo, do pátého. Kdo tam dnes je?" "Nikdo, pane Plachý", Ā•ekl Pepa a pustil koneĀ•nĀ• dveĀ•me od výtahu, které celou tu dobu úsluĀ•nĀ• drĀ•el. Ve výtahu jsem si uvĀ• pro Pepu jsem poĀ•ád ten JUDr...

Sedím v dĀ•evĀ•né kukani právníckého oddĀ•lení knihovny a pĀ•emýším o sv osudu. MĀ•l jsem vĀ•dy jedno velké tajemství, ale dnes uĀ• je to jedno. Nikdy jsem nikomu neĀ•ekl, Ā•e právníkem mĀ•Ā• kaĀ•dý, kdo je ochoten tĀ•mi roky sedĀ•t pĀ•t hodin dennĀ• a šprtat zákony a pravidla. Ale to není to tajemství. KdyĀ• nĀ•kdo stane právníkem, tak se taky mĀ•Ā•e stát soudcem, a to byl mĀ•j vysnĀ•ný cíl. Dvacet pĀ•t let mého kaĀ•dodenního ú bylo ve jménu toho, Ā•e jednoho dne ze mne bude soudce. Jedním z naších klientĀ• byla oblastní církev, tedy asi dvacet devĀ•t kostelĀ•. Neznamená to, Ā•e to byli knĀ•Ā•í, kteĀ•mí obtĀ•Ā•ovali v sakristii chlapeĀ•ky, ale prostĀ• jeli tĀ•eb pĀ•ejeli stop-znaĀ•ku a nĀ•koho nešĀ•astnĀ• zabili, zmrzaĀ•ili nebo poranili a já je obhajoval. MĀ•li jsme také jiné, necírkevní pĀ•ípady, kdy jsem místo s rizikovým oddĀ•lením církve pracoval s pojišĀ•ovnými. Církev, pojišĀ•o i má firma si mne velice váĀ•ily...

Dlouhá léta jsem touĀ•il opustit firmu, nemuset se nikomu zodpovídat, poslouchat otázky podĀ•ízených, ale mít vlastní štáb lidí, kteĀ•mí by se mnou spolupracovali. Tak jsem léta rozesílal Ā•ivotopisy - se právĀ• takové místo uvolnilo. Tentokrát ale mĀ•lo rozhodnutí pĀ•íjít v Ā•tmĀ•nu a jelikoĀ• jsem mĀ•l v té dobĀ• nárok na dlouhovou dovolenou, odjel jsem s manĀ•elkou lodí na Karibské ostrovy; s nadĀ•jí, Ā•e se vrátím a zaĀ•nou novou etapu Ā•ivota. Po náv z dovolené mi telefonovalo hodnĀ• vlivných lidí. Ā•etli Právo Dnes a Nový Zákon a vĀ•dĀ•li, Ā•e jsem se dostal do výběrovĀ• Ā•ízení. NĀ•kterým jsem se musel i omlouvat, protoĀ•e pokud to byli pĀ•edstavitelé církve, tak jsem je musel pĀ•mi Ā•ádos soudcovství vymazat ze svého CV jako doporuĀ•ení (vzhledem k rozĀ•lení církve a státu), a musel jsem uvést jiné reference. Ā•e jsem si zaĀ•al Ā•íkat, Ā•e Ā•ivot, jaký jsem doposud vedl, je pro mne nepĀ•ijatelný, neboĀ• já, JUDr P se nyní stýkal s úplnĀ• jinými, politicky a vládnĀ• zapojenými, podstatnĀ• dĀ•leĀ•itĀ•jšími lidmi. A z tĀ•chto dĀ•vodĀ• jsem ve firmĀ• nebyl schopen vydrĀ•et a bĀ•hem týdne pro mne byli všichni minulostí...

PĀ•ešel týden, dva týdny pak, jednoho dne, jsem otevĀ•el Právo Dnes a zjistil, Ā•e soudce nejvyšešího soudu ze mne nebude... Co teĀ•? Má Ā•ena oĀ•ekávala, Ā•e si zaĀ•nou hledat jiné zamĀ•stnání, ale nestalo se. ZaĀ•aly nesmírné a nekoneĀ•né konflikty, hádání, rozbroje aĀ• odcizení. Myslím, Ā•e její rozhodnutí mne vyhodit na ulici (po mém šestimĀ•síĀ•ním zírání pĀ•me

sebe) a začít o rozvod, bylo jediné rozumné, co mohla udělat. Nezlíbím se na ni. Avšak nebyl jsem schopen, ani dočasně, prodávat pizzu nebo obracet hamburgery u McDonalda, případně vozit jiné právníky taxíkem do práce a z práce - to bych teprve nedokázal... Přímě pohledu do minulosti musím říci, že jsem měl celkem uspokojivé manželství a dobrý manžel. Počiv jsem nosil domů peníze, snažil se být tolerantní k potřebám své ženy. O svého syna jsem se postaral, dal mu dobré vzdělání a umožnil kvalitní život. A co tedy dělám? Kolem poledne se někdy seberu a jdu do některého z mnoha denních útluků, kde se podávají obědy. Většinou je dodávají restaurace, kde zbylo jídlo, případně obchody, když se začne něco kazit, nebo různé státní organizace. Kdybych chtěl, tak bych tam mohl prosedět den, než mne zase pustí do ubytovny. Ale nechci se dívat na beznadějně prázdné obličeje, zírající do neznáma, obličeje lidí, kterým se tohle stalo životem. Po obědě jdu do parku, obzvláště v tomto počasí, případně do knihovny. Pepa musel utrousit pár slov, protože když se tam objevím, tak mne zatím strážehlí... Nejsem v současné době ničeho, co vyžaduje sebemenší energii nebo rozhodování. Někdy si myslím, že jsem ve vakuu, kde existují neomezené možnosti... BEZEJMENNÝ?